

Születésem óta rád
támaszkodom,
anyám méhétől te vagy
oltalmazóm;
Szüntelenül rólad szól
dicséretem.

Zsolt 71,6

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 19. • (3950.)
2024. május 12. • Ára 420 Ft

Da pacem, Domine!

Engesztelő zarándoklat Magyarorszáért Mindszenty József bíboros tiszteletére Esztergomba

Fotó: Lambert Attila

Esztergomban zárult az Országos Engesztelő Mindszenty-zarándoklat május 4-én, szombaton délelőtt, ahol Erdő Péter bíboros, prímás mutatott be ünnepi szentmisét a hercegprímás földi maradványait őrző bazilikában. Vele koncelebráltak a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) jelen lévő tagjai és paptársak, a szentbeszédet Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök mondta.

A szentmise elején Erdő Péter bíboros, prímás köszöntötte a megjelent zarándokokat, külön kiemelve Udvardy György veszprémi érseket és főegyházmegyéje népes jubileumi zarándokcsoportját, a megjelent közjogi méltóságokat és a társadalmi élet prominens személyiségeit, köztük Varga Zs. András, a Kúria elnökét; Nagy István agrárminisztert; Kozma Ákost, az alapvető jogok biztosát; Péterfalvi Attilát, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökét; Habsburg-Lotharingiai Eduárdot, hazánk szentszéki nagykövét és Hernádi Ádámot, Esztergom polgármesterét. Üdvözölte továbbá a Magyar Máltai Lovagrend és a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend delegációját, valamint az esztergomi Prímási Iskolaközpont, a budapesti Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola és a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium, a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola

és Gimnázium közösségeit, a Váci Kolping Család kerékpárral érkezett tagjait, valamint az ország számos egyházmegyéjéből és településéről érkezett valamennyi zarándokcsoportot.

Erdő Péterrel az oltár mellett szolgált Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, Ternyák Csaba egri érsek, Udvardy György veszprémi érsek, Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, Varga Lajos váci segédpüspök és Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök.

„Zarándoklaton, mindenféle hoszszabb utazáson gyakran megessik, hogy az utasok előveszik elemózsiájukat, és megosztják egymással, amijük van. Egyesek talán félénken, óvatosan, mások gyakorlottan és jó szívvvel adnak a sajátjukból.

(Folytatás a 3. oldalon)

31. Szent István Könyvhét
Május 13–17.

Várjuk szeretettel
a Magyar Kurír – Új Ember
pavilonjánál a magyar
keresztény könyvkiadók
legnagyobb hazai
seregszemléjén!

Fotóink kiállítása
nyílt Esztergomban
12. oldal

Az örömhír hullámhosszán

Húszéves a Magyar Katolikus Rádió

A Magyar Katolikus Rádió (MKR) idén ünnepli huszadik születésnapját. Ebből az alkalomból sajtótájékoztatót tartottak május 2-án a rádió aulájában, és Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, az MKR vezérigazgatója megáldotta a jubileumra elültetett szőregi rózsatöveket a rádió székházának kertjében.

(Folytatás a 3. oldalon)

Odafordulás, támogatás, törődés

Történelmi léptékű együttműködés a katolikus szociális
és gyermekvédelmi területen

A Katolikus Szeretetszolgálat, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és az ÁGOTA Közösség megalapította a Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumát. Az együttműködésről szóló dokumentumot április 30-án sajtótájékoztató keretében írta alá a három szervezet vezetője a Katolikus Szeretetszolgálat budapesti központjában.

(Folytatás a 8. oldalon)

Magyarul szólt az imádság Rómában

Beszélgetés Tóth Tamással, az MKPK titkárával

Hálaadó nemzeti zarándoklatot hirdetett a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Ferenc pápa magyarországi apostoli látogatásának egyéves évfordulójára Rómába. Tóth Tamással, az MKPK titkárával beszélgettünk erről az eseményről.

– Amikor beszélgetünk, pontosan akkor van Ferenc pápa magyarországi apostoli látogatásának, közelebbről a harmadik napjának első évfordulója. A pápalátogatás általános koordinátoraként sokszor beszélt már élményeiről. Mi az, amire szívesen emlékszik vissza?

– Gyakran kérdezik tőlem, hogy miként zajlott a pápalátogatás előkészítése. Erre a kérdésre azért nehéz válaszolni, mert úgy érzem, ez az

esemény a gondviselés segítségével egyszerűen, szinte magától megtörtént. Pedig nagyon sok munka áll mögöttünk, munkatársaim, a szervezők, ahogyan én magam is, e két hónap alatt folyamatosan egyik helyszínről a másikra mentünk, s a Szentsek és a püspök atyák szempontjai szerint pontról pontra alakítottuk a programok részleteit. Ugyanezt mondhatom el Ferenc pápa látogatásának három napjáról is: egyszerűen megtörtént.

(Folytatás a 8. oldalon)

MAGYAR KATOLIKUS
EGYHÁZ

HIT KÖZÖSSÉG TÁMASZ

KÖSZÖNJÜK, HOGY ADÓJA 1%-VAL
TÁMOGATJA A MAGYAR KATOLIKUS
EGYHÁZ SZOLGÁLATAIT!

1%

TECHNIKAI SZÁM

0011

A Szentatya március 20-án a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében folytatta a főbűnökről és az erényekről szóló katekézissorozatát. Az erények sorában ezúttal – a Példabeszédek könyve (15,14.21–22.33) alapján – az okosságról, a megfontoltságról elmélkedett.

Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

A mai katekézist az okosság, a megfontoltság, a körültekintő bölcsesség (prudentia) erényének szenteljük. Ez az erény, valamint az igazságosság, a bátorság és a mértékletesség, együtt az úgynevezett sarkalatos erényeket alkotják. Ezek nem kizárólag a kereszténységhez, hanem az ókori bölcslethez, különösen a görög bölcselők örökségéhez tartoznak. Ezért a másokkal való találkozásnak és az inkulturáció munkájának az egyik legérdekesebb témája éppen az erények témája volt. A középkori szövegekben az erények bemutatása nem egyszerűen a lélek pozitív tulajdonságainak felsorolása. A klasszikus szerzőket a keresztény kinyilatkoztatás fényében értelmezve a teológusok a hét fő erényt – a három teológiai (isteni) és a négy sarkalatos erényt – egyfajta élő szervezetként képzeltek el, melyben minden erénynek megvan a maga helye, és mindegyik a többivel összhangban működik.

Vannak lényegi erények és járulékos erények, mint a pillérek, oszlopok és oszlopfők.

Talán a középkori katedrális szerkezeténél semmi sem adhatja vissza jobban az emberben lévő harmóniának és a jó felé való állandó törekvésnek az eszméjét. Kezdjük tehát az okossággal! Ez nem a félnék ember erénye, aki állandóan habozik, mielőtt bármit is tenne. Nem, ez téves értelmezés. Nem is csak óvatosságról van szó. Az okosságnak elsőbbséget adni azt jelenti, hogy az ember cselekvése ér-

telmének és szabadságának a kezében van. Az okos ember kreatív: gondolkodik, vizsgálódik, igyekszik megérteni a valóság összetettségét, és nem hagyja, hogy eluralkodjanak rajta az érzelmek, nem enged a lustaságnak, a kényszereknek, az álomképeknek.

Egy olyan világban, amelyben a látszat, a felszínes gondolkodás, a jó és a rossz banalitása uralkodik, érdemes visszaszerezni az okosságra vonatkozó ősi tanítást. Arisztotelész nyomán Szent Tamás ezt az erényt „recta ratio agibilium”-nak,

a cselekvések helyes irányításának nevezte. Az okosság tehát annak a képessége, hogy úgy kormányozzuk cselekedeteinket, hogy azok a jóra irányuljanak; ezért nevezik az „erények kocsisának”. Okos az, aki képes választani: az élet, amíg könyvekben marad, mindig könnyű, a mindennapok szelei és hullámai között azonban más a helyzet, gyakran bizonytalanok vagyunk, és nem tudjuk, merre menjünk.

Aki okos, az nem véletlenszerűen választ: először is tudja, mit akar, aztán átgondolja a helyzeteket, tanácsot kér, aztán pedig széles látókörrrel és belső szabadsággal eldönti, melyik úton indul el. Ez nem jelenti azt, hogy sosem fog hibázni – hiszen mindig emberek maradunk –, de legalább a nagy bukásokat elkerüli. Sajnos minden közegben vannak olyanok, akik a problémákat felszínes élelődéssel intézik el, vagy akik mindig vitát szítanak. A körültekintő okosság ellenben a kormányzásra hivatott ember tulajdonsága: tudja, hogy az igazgató nehéz, hogy sokféle nézőpont van, és meg kell próbálni összehangolni őket, hogy nem egyeseknek, hanem mindenkinek a javát kell nézni. Az okosság azt is tanítja, hogy – amint mondani szokták – „a legjobb a jó ellensége”. Az eltúlzott igyekezet ugyanis bizonyos helyzetekben ka-

tasztrófákhoz vezethet: tönkretethet egy építkezést, melyhez fokozatosra lett volna szükség; konfliktusokat és meg nem értéseket szülhet; sőt, akár erőszakot is kiválthat.

Az okos ember képes ápolni a múlt emlékét, nem azért, mert fél a jövőtől, hanem mert tudja, hogy a hagyomány a bölcsesség tárháza. Az életben folytonosan régi és új dolgok váltogatják egymást, és nem jó, ha azt gondoljuk, hogy a világ velünk kezdődik, hogy a problémákat nulláról indulva kell megoldanunk. Az okos ember előrelátó is. Ha egyszer eldöntötte, milyen cél felé törekszik, akkor minden eszközt meg kell ragadnia, hogy elérje azt.

Sok evangéliumi szakasz segít bennünket az okosságra nevelésben. Így például: okos az, aki sziklára építi házat, és okatlan az, aki homokra építi (vö. Mt 7,24–27); bölcs az, aki koszorúslányok, akik visznek olajat lámpájukhoz, és balgák azok, akik nem visznek (vö. Mt 25,1–13). A keresztény élet egyszerűség és eszeség elegye. Amikor Jézus a küldetésükre készítette fel tanítványait, így figyelmeztette őket: „Nézzetek, úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé! Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok!” (Mt 10,16). Mintha azt mondaná ezzel: Isten nemcsak azt akarja, hogy szentek legyünk, hanem azt is, hogy eszes szentek legyünk, mert okosság nélkül egy pillanat alatt tévútra juthatunk.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

15 éves a Szeretetláng Mozgalom

A kereszténység nem vallás, hanem csoda

Egész napos országos jubileumi találkozót rendezett május 4-én Budapesten, a máriaremetei Kisboldogasszony-bazilikában a Szeretetláng Mozgalom. Arra emlékeztek, hogy Erdő Péter bíboros, prímás tizenöt évvel ezelőtt, 2009 piunkösdhétfőjén – sok száz hívő jelenlétében – bejelentette a kegytemplom szabadtéri oltáránál: hamarosan megalapítja Magyarországon a Szeretetláng Mozgalmat.

John Sullivan, a Szeretetláng Mozgalom nemzetközi vezetője

ságát, és válunk mi magunk is lélek-hordozókká.

A szónok figyelmeztetett: amikor Mária Széplőtelen Szívének Szeretlángjáról beszélünk, fontos, hogy mindig szilárdan megmaradjunk a katolikus hit talaján. Erzsébet asszony lelki naplóját olvasva közel kerülünk a Szűzanya Szívéhez, s különös erővel tapasztalhatjuk ennek a közbenjáró anyai szeretetnek az intenzitását, melyet méltán jelképezünk a szeretet lángjaival. Két üzenet különösen is felhívja erre a figyelmet: „A családok, ó, a magyar családok szétszórva, mintha lelkük nem volna halhatatlan, úgy élnek. Én Szeretlángommal fel akarom melegíteni a családi tűzhelyeket, össze akarom tartani a szétszórta családokat. Legyetek minél többen, hogy terjedjen, mint futó tűz” (1962. augusztus 8.), valamint: „Én jóságos, megértő Édesanyatok vagyok, és veletek összefogva megmentelek benneteket. Szent István nekem ajánlotta (országokat), és én ígéretemmel biztosítottam, hogy szívemen viselem az ő és a magyar szentek kérését” (1962. április 13.).

A Szeretetláng Mozgalom korábbi nemzetközi vezetője Erzsébet asszony unokája, Kindelmann Győző, a mostani esemény koordinátora volt.

Mivel márciusban lejárt a mandátuma, a tagság új vezetőt választott a helyére, az Egyesült Államokból érkező, olasz–amerikai származású John Sullivan személyében, aki kora délután előadást tartott a Szeretetláng kegyelmi hatásairól.

Hangsúlyozta: a Magyarországról kiinduló Szeretetláng Mozgalom sokkal több mint imacsoportok közössége, mint egy újabb máriás gyakorlat. A Szeretetláng csodálatos ajándék, a Szűzanya szeplőtelen, kegyelemmel teli szívének élő lángja ez. A Szűzanya azt mondja Erzsébet asszonynak: „Ez az én szeretetem, ami majd eloltja a sátán gyűlöletének a szívét.” S ez a szeretet természetesen nem is tőle származik, hanem az Úrtól, mert ez kegyelem.

Mi nem azért vagyunk keresztények, mert Jézus tanítását követjük, hanem mert ő csodálatos módon bennünk él, a szívünkben, a kegyelem hatása által – szögezte le az előadó. Csoda ez, amit mi magunktól nem tudunk létrehozni. Az okos és balga szüzekről szóló példabeszédre (Mt 25,1–13) utalva az előadó kiemelte: a Szeretláng Lelki Napló egyaránt szól azoknak, akiknek égő mécsesük van, azoknak, akiknek kialudt, s azoknak is, akiknek nincs még mécsesük, vagyis mindenkinek. A „mi áldott Szűzanyánk” mindenkit szeretne odavezetni az ő Szeretlángjához, Fiához.

John Sullivan elemezte az Úrral való egység imáját, amely a Szeretláng Lelki Naplóban olvasható: „(Imádd Jézusom!) / A mi lábunk együtt járjon. / A kezünk együtt gyűjtsön. / A szívünk együtt dobbanjon. / A bensőnk együtt érezzen. / Az elménk gondolata egy legyen. / A fülünk együtt figyeljen a csendességre.

/ A mi szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon. / Az ajkunk együtt könyörögjön az örök Atyához irgalomért.”

Az egységima lényege nem az, hogy te meg én meg Jézus együtt boldogok vagyunk, hanem hogy te meg én és Jézus együtt dolgozunk a lelkekért. Mert mi lelkeket gyűjtünk. Ezt fejezi ki, hogy „elménk gondolata egy legyen”. A Szeretláng nem ró-lunk szól, hanem „a hatmilliárd, tőlünk távol élő testvérünkről, nekik van

szükségük a Szeretlángra. Krisztus úgy szeret bennünket, ahogyan az Atya szereti őt, ő pedig átadja, szívünkbe ülteti ezt a szeretetet. Ezért mondom, hogy a kereszténység nem vallás, hanem csoda” – fogalmazott a Szeretláng Mozgalom nemzetközi vezetője.

A Szeretláng Lelki Napló alapján előadást tartott a találkozón Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök. Mint mondta, „a gyűlölet tüze csak rombolni tud, halált okozni, mindent tönkretenni. Az Istentől jövő szeretet tüzeiben azonban nincs semmi, ami pusztítana. Emberi szeretetünk csak nagyon kevés gondot tud megoldani, beleütközünk a korlátainkba. Isten szeretetének azonban nincsenek korlátai. Az ő szeretete felemel minket és a segítségünkre

siet, amikor szeretetünk eléri a határait. A Szűzanya pedig számunkra felfoghatatlan, végtelen anyai szeretetet érez irántunk, látja a világ nyomorúságát, sokkal tisztábban, mint ahogyan mi látjuk azt. Szeretettel szeretné eloltani az emberek millióinak életét tönkretévő gyűlöletet, amit csak a megbocsátás képes megállítani – mondta a püspök. – Tudatosan a szeretetet kell választanunk életünk minden napján, akkor is, ha igaztalanul bántanak bennünket. Senkit ne vádoljunk, hanem viselkedjünk ilyenkor méltósággal, ahogyan Jézus tette, amikor a főtánc előtt az egyik poroszló arcul ütötte: „Ha rosszul szóltam, bizonyítsd be a rosszat, ha pedig jól, miért ütsz engem?” (Jn 18,23) Felelősek vagyunk egymásért, ezért fontos, hogy imádkozzunk a nemzetért, a világért, a lelkekért. A tét nem kisebb, mint az egész emberiség megtérése – fejezte be előadását Mohos Gábor segédpüspök.

Bodnár Dániel
Fotó: Zuggó Zsolt

Da pacem, Domine!

Engesztelő zarándoklat Magyarorszáért Mindszenty József bíboros tiszteletére Esztergomba

(Folytatás az 1. oldalról)

Aki úton van, aligha válogat: jólesik az ajándék falat, jólesik az osztózás... Mi is egy zarándoklaton vagyunk, országos engesztelő zarándoklaton, amelyet Mindszenty József bíboros úr tiszteletére tartunk ilyenkor – kezdte szentbeszédét Martos Levente Balázs püspök, aki ezt követően személyes élményeit osztotta meg a hallgatósággal.

Elment Zalaegerszegre, ahol megnezte a Mindszenty bíboros életét bemutató kiállítást, fölkereste a budapesti Conti utcai börtönt, ahol a főpásztor raboskodott; de járt Rétság és Felsőpetény között is, „azon az eső áztatta tájon, ahol 1956. október végén katonák szabadították ki őt, hogy majd Budapestre jöjjön a forradalom végére”. Néha nem könnyű a másik emberre ráhangolódni, igazán odafigyelni. Ebben az igyekezetben sokat segít, ha vele tartunk, ha mellé szegődünk, ha a nyomába lépünk. „A bakancsomon még ott a vastag felsőpetényi sár. Magyar nyelvünkben *sárdobálást* említenek, ha nemtelen gyalázkodást akarnak kifejezni. A bakancsra, a cipőre is sár ragad, de jobban megviseli a szívünket, ha folyton olyan környezetben kell élni és dolgozni, amely gyűlölködő, harsány és erőszakos” – emelte ki a püspök.

S aztán megszólal bennünk az imádság szava, amelyet a zalaegerszegi kiállítás is megidéz, s amellyel a bíboros az utolsó szó jogán a bíráihoz fordult: Da pacem, Domine in diebus nostris, in diebus istis! – Uram, adj békét ezekben a napokban! Nem a közeli vagy távol-jövőben, hanem ezekben a napokban.”

Az előbb említett három találkozás Mindszenty bíboros lábnyomával leginkább arra emlékeztethet, hogy milyen hosszú utat járt be ő fizikailag, lelkiileg és szellemileg is – folytatta szentbeszédét a püspök. – Egy Vas vármegyei falucskából újra meg újra a

gimnáziumba utazott Szombathelyre. S a papi és püspöki szolgálat is egyre messzebb hívta, olyan helyekre és feladatok közé, amelyeket már nem maga választott, inkább elfogadott. Valami vitte előre, vitte egészen a világ végére is az üzenet; s a szeretete Isten

és az embertárs, az odaadása keresztény hite és magyarsága iránt nem változott. A fényképek mégis tanúsítják, és erre utal a vele tartó képzelet is, hogy bár a teste mind megtörtebb lett, ő maga egyre nyitottabban, derűsebben tekintett a világra, mindazokra, akikkel találkozott.

A zarándokokhoz szólván Martos Levente Balázs elmondta: Léleekben megszűröl jönni azt jelenti: nem is igazán akartam útra kelni. Talán furcsa, de aki távolról jött, mintha előnyben is lenne, hiszen volt ideje hangozódni, beszélgetni – a szíve talán lángolni kezdett, bár még észre sem vette, mint az a két tanítvány, akikkel Jézus az emmauszi úton

Mindszenty József lábnyomába lépünk itt, az esztergomi bazilikában. Itt szentelték püspökké, és itt lett Esztergom érseke. Sírja köztünk van, de az ő útja sokkal messzebb vezetett.”

„Mindszenty József bíboros arra választatott ki, hogy az üldöztetés idején mindhaláláig hűséges főpásztor legyen. Az igazság és a szeretet tanúságtevője. Hívó néped örömeire add meg, kérünk, hogy őt mielőbb Egyházunk szentjei között tisztelhezzük Krisztus, a mi Urunk által!” – fohászkodott a szentmise végén Habsburg-Lotharingiai Eduárd szentszéki nagykövet.

A záróáldás előtt Erdő Péter megköszönte a püspököknek, a pap testvéreknek és a zarándokoknak a közös ünneplést és imádságot, valamint Martos Levente Balásznak az ígéhirdetést, amellyel bevezette a jelenlévőket a zarándoklat lelkiiségébe. „Adja Isten, hogy ebben a lelkiiségben megerősödve folyamatosan és fáradhatatlanul könyörögjünk tovább Mindszenty bíboros szentté avatásáért, és egyben igyekezzünk a magunk életében is utánogni azokat az értékeket, amelyekről ő annak idején annyi nehézség között is tanúságot tett” – mondta Erdő Péter.

Szavait követően a főpásztorok és az asszisztencia, a jelen lévő közjogi méltóságok, a társadalmi és a kulturális élet jeles képviselői, valamint az egyes zarándokcsoportokat képviselő hívek a bazilika kriptájába vonultak, ahol elhelyezték az emlékezés virágait Mindszenty József végső nyughelyénél, gyertyát gyújtottak a tiszteletére, és közösen imádkoztak mihamarabbi boldoggá avatásáért.

Horogszegi-Lenhardt Erika
Fotó: Lambert Attila

(Folytatás az 1. oldalról)

A sajtótájékoztatót Spányi Antal megyéspüspök, az MKR vezérigazgatója mellett részt vett Radetzky András, a rádió vezérigazgató-helyettese és Örmény Georgina Viktória, a Rózsai-üzenet Egyesület elnöke. Az egyesület célja, hogy a lehető legtöbb magyarul lakta településre eljuttassanak legalább egy tövet a híres Szőregi rózsából.

A sajtótájékoztatót Radetzky András, az MKR vezérigazgató-helyettese nyitotta meg. Bemutatta a *20 éve örömhír mindenkinek!* című reprezentatív jubileumi emlékkötetet, majd a jelenlévők megtekinthették a rádió elmúlt két évtizedéről készült kisfilmet, amelyet Veres Ádám, az MKR archívum és tartalomnemdzsere készített.

A filmben megszólaló rádiós szerkesztők személyes emlékeikről, hivatásukról, a rádiós közösségről beszéltek. A közös mézeskalácssütések, a kolléga gyermekének keresztelője az MKR kápolnájában, a nagy összenévetések emlékei valódi munkatársi közösségről árulkodnak.

A filmben megszólalt Erdő Péter bíboros, prímás, aki többek közt felelevenítette az egykori interjúkat, majd a covid-járvány időszakát, amikor a rádió felkérésére az aktuális perikópáról szóló naplójegyzeteket hangfájlokban küldte el az MKR központjába. Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke a katolikus rádió indulásának időszakáról beszélt, valamint arról, hogy az MKR nem csupán szűk értelemben vett vallási tartalmat szolgáltat, hanem kulturális, közéleti témájú műsorokat is sugároz, segítve a keresztény családoknak eligazodni a mindennapokban, s egyúttal megszólítva az istenkereső embereket is.

Spányi Antal, a katolikus rádió vezérigazgatója örömet fejezte ki,

Az örömhír hullámhosszán Húszéves a Magyar Katolikus Rádió

Spányi Antal, a katolikus rádió vezérigazgatója megáldotta az ajándékkal kapott szőregi rózsatöveket

hogy húsz esztendővel ezelőtt jelen lehetett abban a stúdióban, ahol elsőként hangzott fel az MKR szignálja. Mint mondta, a rádiós munka komoly feladat, öröm, az alkotás és az Istennel való kapcsolat lehetősége.

Megemlítette, hogy az „örömhír rádiójának” lelke, belső várkastélya a székházban lévő kápolna, ahol rendszeresen tartanak szentmiséket. A kisfilmben a rádiós feladatokról, a hivatásról beszélt többek között Balázs Zsanett, az MKR megváltozott munkaképességű (vak) dolgozója, Urbán Péter, az MKR első adásának hangtechnikus, Sztankó Attila du-naharaszti plébános (műsorkészítő) pedig az MKR misszióját, a magas színvonalú munkát méltatta.

A sajtótájékoztatót a továbbiakban Spányi Antal püspök emlékeztetett az MKR kezdeti időszakára, amikor még középhullámon zajlott

Radetzky András vezérigazgató-helyettes a digitalizációs átmenetről is beszélt a sajtótájékoztatót

a sugárzás, majd a közösségi rádiózás elterjedéséről (ultrarövidhullám), a vételkörzetek megszerzésének folyamatáról beszélt. Elmondta, hogy az MKR életének első időszakában az „anyai” feladatokat Juhász Judit látta

el, 2011-ben pedig Radetzky András került „apai” szerepbe: a vételkörzetek számának növelése lett a feladata, s mára a katolikus rádió az ország jelentős részét lefedi. A fennmaradó területeken a Szent István Rádió sugároz. A két médium együttműködik, közös ügyet szolgál.

Az MKR küldetéséről szólva Spányi Antal hangsúlyozta: „a templomba nem járó emberek számára is közvetítjük az örömhírt, a katolikus kultúrát képviseljük. Megerősítjük a hívó családokat, s egyúttal preevangelizációt végzünk a társadalom egésze számára”. Hozzátette: „nagykorú lett a katolikus rádió, hordozva Szent II. János Pál és Ferenc pápa áldását is, amelyet a küldetésére kapott, s amit az egész nemzet számára végez. A huszadik születésnapot május 20-án Bodajkon, a Segítő Szűz Mária-kegytemplomban ünnepeljük, hálát adva a Szűzanyának, s szeretetébe ajánlva a jövőnket.”

Radetzky András a rádió további terveiről szólva kifejtette: „Mozgalmas, küzdelmes, nagyszerű éveknek nézünk elébe. A digitalizációs átmenet terén már eddig is jelentős lépéseket tettünk, például több mint két tucat podcastcsatornánk van. Az Alföldön újabb vételi állomásokat tervezünk.”

A május 2-ai sajtótájékoztató részeként Spányi Antal püspök az MKR

székházának kertjében megáldotta azt a két szőregi rózsatövet, amelyet a katolikus rádió a huszadik születésnapjára kapott a Rózsai-üzenet Egyesülettől.

A növények között elhelyezett faragott emléktáblát egy székesfehérvári alkotó adományozta. Örmény Georgina Viktória, a Rózsai-üzenet Egyesület elnöke a rendezvényen elmondta, Zsombórról indult el a kezdeményezés, amelynek célja, hogy a lehető legtöbb magyarul lakta településre jusson legalább egy rózsató a híres Szőregi rózsából. A nevezett rózsató, amelynek egyedülálló, kiváló minősége Európa-szerte ismert, 2020-ban bekerült a Hungarikumok Gyűjteményébe.

A Rózsai-üzenet mozgalom tavaly Szent Erzsébet napján indult el, ekkor küldték szét a településekre a legelső töveket. Az MKR egy rádiós riportúton találkozott az egyesület tagjaival, innen ered az együttműködés. A katolikus rádió székházának kertjében az Örömhír rózsái között elhelyezett emléktábla felirátát Kékesi Enikő rádiós szerkesztő olvasta fel a jelenlévőknek.

„Pünkösöd hajnalán, örömet hirdetni jöttem a világra. Földi antennám az égig ér, hogy Isten üzenetét közvetítem feléd. Ne félj! Csak nyisd ki szíved, és engedd, hogy megérintsem lelked, s elvezesselek a tiszta forráshoz! Veled vagyok a nap minden percében. Várok rád a reggeli szentmisén, és imáiban hordozlak az esti rózsafüzérben. Vigaszt nyújtok a szomorúságodban, és erőt adok a terhek elviseléséhez. Szívedbe ültetem a reményt, hogy meglásd az újrakezdés lehetőségét, és felfedezd szerethetőséged. Éld az életed Isten közelségében, találd örömet a teremtett világ szépségében, és halld meg az üzenetet, amely csak neked szól! Hisz öröme születtél.”

Isten éltesse a Magyar Katolikus Rádiót!

Körösy László
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Munkanélküliség
Isten Országában?!

Mk 16,15-20

A szem a lélek tükre, s igaz ez az egész testünkre, amely kifejezésre juttatja, milyen lelkiállapotban is vagyunk. A felszabadult és megkönnyebbült lélek kihatással van a gazdájára: az illető ember járása, viselkedése, egész testtartása a derűs lelkiállapotot hirdeti. Észrevesszük, ha valaki boldog és kiegyensúlyozott. Még egy szót sem szól, és már tudjuk: jó napja van. S az ellenkezője is igaz: a bánatos ember kullog, vállát leejti, tekintete komor, fejét lógatva bandukol... Amúgy ehhez kapcsolódik egy lelkiatyai figyelmeztetés: az „okoskutyák” használata során is ilyen az ember testtartása... Ez a jelenség nemcsak a fiataljainkat fertőzte meg, hanem az idősebb generációkat is. A minap egy, a házassági évfordulóját ünneplő házaspárt láttam egy vendéglőben. Akaratlanul is szemet szúrt, hogy vagy tíz perc után mindketten a telefonjuk után nyúltak. Időnként beszámoltak egymásnak a neten látottakról, de sajnos rabjaivá váltak az internet személytelen-ségbe burkolódzó világának.

A mennybemenetel szemtanúi hadat üzennek ennek a magatartásnak. Emeljük fel a tekintetünket, és vegyük észre a szépet, a jót, a gyönyörűt! Vidéki teológushallgatóként jómagam egy-egy sikeres vizsga után fedeztem fel Budapest Belvárosában az épületek szépségét. Nem az alagsorra és a földszintre gondolok, ami csupa szenny és piszkos, hanem a legfelsőbb emeletekre, az aprólékosan díszített, ízlésesen festett, művészien megformált homlokzatokra, amelyek egyszerűen gyönyörűek!

A mennybemenetel szemtanúi az égre emelik a tekintetüket. Ez az első tennivalónk Urunk

mennybemenetelének ünnepén: egyenes testtartás, és „fel a fejjel”! Itt azonban nem állhatunk meg. Jön a következő feladat. Az angyali feddés elgondolkasztó: „Miért álltok itt égbe emelt tekintettel?” A most következő időszaknak a tanítványok életében nem a tétlenségről kell szólnia! Nem ülhetnek ölbe tett kézzel, várva a „sült galambok” érkezését... Nem! Rengeg a tennivaló! És bár tíz nappal később jön a Szentlélek megannyi adományával, ráadásul tűzzel és széllel, ez a „Szent Galamb” senkit nem akar a munkanélküliség letargikus állapotában hagyni. Éppen ellenkezőleg, most jön még a munka java: a misszió! Az evangélium erre sarkall minket: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek...!”

Nem kis kérés ez Krisztusunk részéről. Belegondolva: szegény tanítványoknak sem okostelefon, sem térerő, de még egy kényelmes repülőjárat vagy gyorsvonat sem állt a rendelkezésükre. Mi, mai tanítványok túlságosan is bízunk az eszközökben, főleg az okoseszközökben... Nekünk is szól a missziós parancs! Mindenekelőtt a lelkünkben kell rendet tenni, aztán „fel a fejjel”, s hirdetni az evangéliumot, akár alkalmas, akár alkalmatlan! Az „alkalmatlannak” tűnő időkben, amikor Jézus nevéért üldözést és gyalázatot szenvedhetünk, Isten Szentlelke elhív minket a munkanélküliek nagy táborából erre a lehetetlennek látszó, mégis rengeteg örömet tartogató munkahelyre, ahol Isten országának 2024-ben szolgáló tanítványai szorgoskodnak.

Fekete Szabolcs Benedek püspök

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (19.)

A Görögkatolikus Egyház a liturgikus szövegeiben nemcsak az egyetemes zsinatok határozatait idézi gyakran (kiemelkedő példa erre a harmadik hangú nagy dogmatikon), hanem a szent atyák tanítását is (például az ikontisztelettel kapcsolatban Nagy Szent Bazilét). S ez így van nemcsak nálunk, hanem az egész bizánci egyházban. Mindezek mellett emléknapot is szentelünk a zsinati atyáknak, mégpedig évente három alkalommal. Az egyik ezek közül a mennybemenetel és a pünkösöd közötti vasárnapra esik.

Az általános használatban lévő énekeskönyvünkben ez a cím szerepel: „A szent ötvened VII. vasárnapja. Az első niceai egyetemes zsinat igaz hitű atyáinak emléke.” Eből világosan kitűnik, hogy kiket ünneplünk ezen a napon. A történelemből tudjuk, hogy az első egyetemes zsinatot Nagy Konstantin császár hívta össze 325-ben. Ennek célja az arianizmus legyőzése volt. Tehát arról kellett döntést hozniuk az atyáknak – mind a háromszáztizennyolc püspöknek –, hogy Jézus Krisztus valóságos Isten, nem pedig csupán isteni személy. A zsinaton megszavazott hitvallás szövege így szól erről: „Hiszek az egy Urban: Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idő kezdete előtt. Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől. Született, de nem teremtmény: az Atyával egylényegű, és minden általa lett.” Liturgikus szövegeink ebben az esetben is merítenek a zsinati határozatból. Az egyik énekben ezt találjuk: a szent atyák „az általuk megállapított Hitvallásban mindenkit az Isten Fiának egylényegűségére, együtt uralkodására a minden idők előtti születésére tanítottak”. Egy másik helyen pedig: „A szent atyák gyülekezete a föld minden határaitól egybegyűlvén az Atya és a Fiú és a Szentlélek egylényegűségét, egy természetét hirdeté, és a hittudomány titkát az Egyház részére világosságba helyezé.”

Áriuszt, az arianizmus alapítóját és vezérét is többször emlegetik a liturgikus szövegeink. Egy helyen „oktalan Áriusznak” nevezik, mert „a legszentebb Háromság egyeduralmát három egyenlőtlen és különböző lényre osztotta”. Am „a gonosz Áriusz tanítását ihletett

bölcsességgel elvetették” a szent atyák. Egy további énekünk szerint Áriusz volt az, aki „gyarló teremtménynek” tartotta az Urat. Szintén ő volt, aki az Üdvözítő köntösét, „a Szentháromság titkos egységét bűnös kézzel részekre szaggatta”. Van olyan ének is, amely egyenesen az áruló tanítványhoz hasonlíttja Áriuszt: „viselkedésében és erkölceiben második Júdás volt”.

Ámde a fő énekek szerint a szent atyák a főszereplők. Józan megfontolással azonban bennük is megmarad a Krisztus-központúság. A tropár így fogalmaz: „Dicsőített vagy te, Krisztus Istenünk, ki e földre világítók gyanánt a Szentatyákat rendelted, őaltaluk tanítván mindnyájunkat az igaz hitre.” A konták így szól: „Az apostolok tanításában és a zsinati atyák ítéletében van az Egyház hitbéli egysége megerősítve.”

Jogos tehát, hogy a vecsernyei egyik himnuszunk így kezdődik: „Az apostoli hagyományok biztos őrei voltatok, szent atyák.” Egy híján kétezer év után is így tiszteljük őket!

Ivancsó István

MÁJUS 12., VASÁRNPAP, URUNK MENNYBEMENETELE (Szent Néreusz és Szent Achilleusz vértanúk, Szent Pongrác vértanú) – ApCsel 1,1-11 (*Jézus az apostolok szeme láttára fölemelkedett az égbe.*) – Ef 1,17-23 (*Isten Jézus Krisztust a mennyben jobbjára ültette.*) vagy Ef 4,1-13 (*Krisztusban nyerjük el a hit teljességét.*) – Mk 16,15-20 (*Jézus felment a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbján.*) – **Énekrend:** Ho 95 – EE 562, 417, Ho 95 – EE 118, Ho 123 – EE 564, Ho 96 – EE 119.

MÁJUS 13., HÉTFŐ – A *Fatimai Boldogságos Szűz Mária emléknapja* (Szervác, Imelda, Imola) – ApCsel 19,1-8 – Jn 16,29-33. – **Zsolozsma:** III. zsolnárhét.

MÁJUS 14., KEDD (Bonifác, Gyöngyi, Gyöngyvirág) – ApCsel 20,17-27 – Jn 17,1-11a.

MÁJUS 15., SZERDA (Zsófia, Szonja, Médea) – ApCsel 20,28-38 – Jn 17,11b-19.

MÁJUS 16., CSÜTÖRTÖK – *Nepomuki Szent János áldozópap és vértanú emléknapja* (Botond, Mózes) – ApCsel 22,30; 23,6-11 – Jn 17,20-26.

MÁJUS 17., PÉNTEK – *Boldog Scheffler János vértanú püspök emléknapja* (Paszvál, Ditmál, Szalók, Dobát) – ApCsel 25,13-21 – Jn 21,15-19.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Átmenet

Ahogy az ókor elején, úgy most is ötven napon át ünnepli az Egyház Krisztus feltámadását és a Szentlélek kiadását, ugyanazon esemény két aspektusát, amellyel az Atya megújítja az emberiséget. A Szentlélek istenségét megvalló I. Konstantinápolyi Zsinatot (381) követően a húsvéti idő végén a Szentlélek pünkösdi kiadása önálló ünnepnapot kapott, majd a húsvét utáni negyvenedik napra tehető mennybemenetel is.

Ezek a napok átmeneti időt képeznek a húsvéti és az évközi idő között. Tartalmát tekintve is az átmenet áll a liturgia fókuszában. Jézus húsvétja (a *peszach* eredeti jelentése szerint: *átmenet*), a Vörös-tengeren történt átkelés, a szolgaság házából az ígért földjére vezető szabadulás, a halál hatalmát megtörő feltámadás ünnepe. Megemlékezünk arról, hogy Hénóch és Illés előképeihez hasonlóan az Úr is testével együtt átlépett a Szentháromság isteni létmódjába. „Istenségével egyesített törekény ember-voltunkat” az Atya jobbjára emelte (vö. római kánon, *communicantes*).

A *Veronai szertartáskönyv* alapján fogalmazott első prefáció biblikus képekkel foglalja

szavakba ezt a hittitkot: Jézus, „dicsőséges királyunk”, a bűn és a halál legyőzője „fölment a mennybe, hogy Istennél értünk, emberekért közbenjárjon, ítélje a világot, és urakodjék rajta”. Az ő átmenete reménységgel tölt el minket. Az ünnepi mise Nagy Szent Leó ünnepi beszéde alapján írt kezdő könyörgése szerint: „ahová ugyanis a fő dicsőségben eljutott, oda kapott meghívást az egész test, az Egyház, reménységben”. Krisztus az Atya jobbján ülve már nem a világ egy jól körülhatárolt pontján tartózkodik, hanem Szentlelke és az Egyház szentségei által mindenki számára elérhető és megszólítható. Előre ment, helyet készít nekünk, ugyanakkor imádságunkban és az Eucharishtiában egyesül Egyházának tagjaival, és így velünk marad mindennap a világ végezetéig (vö. Mt 28,20). Az ünnep vigíliájának ősi könyörgésével (*Gelasianum vetus*, 572) imádkozva: adja meg nekünk az Úr, „hogymiként ígérte, mindig velünk maradjon itt a földön, és mi vele lehessünk majd a mennyben”.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Nepomuki Szent János

Május 16.

Közép-Európában sok hídon látható az a többnyire barokk kiképzésű szobor, amely egy papot ábrázol, aki mutatóujját az ajkára teszi. A hidak szentje és a gyónási titok vértanúja Közép-Európa legismertebb szentjei közé tartozik. Nepomuki János Dél-Csehországban született. Egész Prága ismerte és szerette – papként és szónokként egyaránt. A legenda szerint IV. Vencel király felesége őt választotta gyóntatójául. A király egy sikertelen mérgezési kísérlet után bizalmatlanná és agresszívvé vált. Meg akarta tudni, mit gyónt a felesége. Mivel azonban János nem volt hajlandó megmondani, 1383-ban megkínóztatta és a Moldva folyóba dobatta a papot. A prágai érseknek a pápához intézett hiteles jelentése e szavakkal végződik: „Helynökömnök az oldalát oly súlyosan összeégették, hogy erőszakos halál nélkül is bele kellett volna halnia. Azután a tiszteletre méltó János doktort teljes nyilvánosság mellett a város útjain és utcáin át a Moldvához vonszolták. Ott a kezét hátrakötötték, a fejét karikában a lábához erősítették, és száját egy fapöcckel szétfeszítették, majd a prágai hídról letaszították, és így vízbe fulladt.” A prágai Szent Vid-székesegyházban temették el.

Nepomuki Jánost, az egyházjog doktorát és az érsek általános helynökét számos prágai forrás emlegeti, ám arról a legtöbb helyen nincs szó, hogy a királyné gyóntatója lett volna. Valószínű, hogy inkább az egyház jogainak védelmében halt vértanúhalált. Az érseket egy dokumentum szerint tit erősen foglalkoztatta az egyház és önnön anyagi jóléte és tulajdona, s ezek védelmében nem riadt vissza az egyházi átok alkalmazásától. János halála ennek fényében nem feltétlenül volt az Isten dicsőségét szol-

gáló vértanúság. Felmerült a kutatókban, hogy esetleg két különböző emberről van szó, de nem valószínű, hogy egy időben két Nepomuki János élt volna Prágában, és egyiküket mint a királyné gyóntatóját 1383-ban, másikukat pedig mint az érsek helynökét tíz év múlva ölték meg. Ezért ma többnyire úgy vélik, hogy egyetlen személyről van szó, aki a prágai érsek helynökéként került összeütközésbe Vencel királlyal és tanácsosaival.

Thomas Ebendorfer von Haselbach humanista, a bécsi egyetem rektora szerint „Vencel a felesége gyóntatóját, Jánost, a teológia magiszterét is a Moldvába fojtatta. Egyrészt azért, mert János kijelentette, hogy csak az méltó a király névre, aki jól kormányoz, másrészt azért, mert állítólag nem akarta megszegni a gyónási titkot.” A huszita mozgalom szintén hozzájárult Nepomuki János tiszteletének kialakulásához, mert Vencel és második felesége támogatta az újító Huszt. Ezért többen amellett vannak, hogy Nepomuki Szent János szentté avatására mint a huszitizmus elleni akcióra kell tekintenünk.

L.K.

A hét liturgiája

B év

leszállt a Sínai-hegyre, az egész nép előtt.) vagy Ez 37,1-14 (Ti, kiszáradt csontvázak, élteő lehetet adok belétek, és megelevenedtek.) vagy Joel 3,1-5 (Még a szolgálókra és szolgálókra is kiárasztom lelkemet azokban a napokban.) – Róm 8,22-27 (A Szentlélek könyörög bennünk, emberi szóval ki nem fejezhető fohászkodással.) – Jn 7,37-39 (Az élő víz folyama a Szentlélek!) – Ünnepi mise: ApCsel 2,1-11 (Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és nyelveken kezdtek beszélni.) – 1Kor 12,3b-7.12-13 (Mi mindannyian egy Lélekben egy testté lettünk keresztségünk által.) vagy Gal 5,16-25 (A Szentlélek gyümölcsei.) – Jn 20,19-23 (Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Vegyétek a Szentlelket!) vagy Jn 15,26-27; 16,12-15 (Az igazság Lelke elvezeti majd Jézus tanítványait a teljes igazságra.) – **Énekrend:** Ho 98 – EE 567, 418, Ho 98 – EE 127, Ho 101 – EE 570, Ho 102 – EE 128.

MÁJUS 18., SZOMBAT – *Szent I. János pápa és vértanú emléknapja* (Erika, Alexandra) – ApCsel 28,16-20.30-31 – Jn 21,20-25.

MÁJUS 19., PÜNKÖSDVASÁRNPAP (Ivó, Milán, Celesztina) – Vigília-mise: Ter 11,1-9 (A helyet, ahol az Úr össze-zavarta az egész föld nyelvét, Babelnek nevezik.) vagy Kiv 19,3-8a.16-20b (Az Úr leszállt a Sínai-hegyre, az egész nép előtt.) vagy Ez 37,1-14 (Ti, kiszáradt csontvázak, élteő lehetet adok belétek, és megelevenedtek.) vagy Joel 3,1-5 (Még a szolgálókra és szolgálókra is kiárasztom lelkemet azokban a napokban.) – Róm 8,22-27 (A Szentlélek könyörög bennünk, emberi szóval ki nem fejezhető fohászkodással.) – Jn 7,37-39 (Az élő víz folyama a Szentlélek!) – Ünnepi mise: ApCsel 2,1-11 (Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és nyelveken kezdtek beszélni.) – 1Kor 12,3b-7.12-13 (Mi mindannyian egy Lélekben egy testté lettünk keresztségünk által.) vagy Gal 5,16-25 (A Szentlélek gyümölcsei.) – Jn 20,19-23 (Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Vegyétek a Szentlelket!) vagy Jn 15,26-27; 16,12-15 (Az igazság Lelke elvezeti majd Jézus tanítványait a teljes igazságra.) – **Énekrend:** Ho 98 – EE 567, 418, Ho 98 – EE 127, Ho 101 – EE 570, Ho 102 – EE 128.

Magyarul szólt az imádság Rómában

Beszélgetés Tóth Tamással, az MKPK titkárával

(Folytatás az 1. oldalról)

A Szentatya magyarországi látogatása mindannyiunknak, így nekem is, olyan lelki megerősítést adott, amiből mind a mai napig töltekezni tudunk.

– Miért gondolták úgy, hogy nemzeti zarándoklatot szerveznek az első évfordulóra?

– Ferenc pápa tavaly április végén hagyta el Budapestet, s ezt követően legközelebb június elején ülésezett az MKPK. Ezen a tanácskozáson merült fel, hogy ha a Szentatya felkereste Magyarországot, mi is tegyük tiszteltünket Szent Péter apostol utódánál. A döntést követően azonnal megkezdődött ennek a szervezése. Először 2023 ősze merült fel lehetséges időpontként, ám később a püspök atyák inkább amellelt foglaltak állást, hogy tegyük át az első évfordulóra, hiszen így még több idő van a felkészülésre.

– Mi a jelentősége annak, mit jelképez, hogy Rómába érkeztek a magyar Egyház képviselői?

– Rómába ellátogatni egy római katolikusnak mindig rendkívüli esemény, hiszen itt tapasztalhatja meg leginkább a katolicitást, az Egyház egyetemességét, amit a pápa, azaz Róma püspökének személye is megjelénít.

– A zarándokok egészen különleges helyeken vehettek részt szentmisén. Milyen érzés volt itt látni a magyar híveket?

– Ha valaki zarándokként érkezik Rómába, megérintéshatja, hogy napközben – a sok turista miatt, akik inkább csak nézelődni jönnek – kevésbé lehet átélni a hely szellemét. Ha valaki zarándokként jön, jobb, ha inkább reggel keresi fel a Szent Péter-bazilikát, a szentmiséken is ilyenkor lehet részt venni. Keddenként a bazilika magyar kápolnájában is van szentmise. Az külön ajándék, ha Róma valamelyik templomában magyarul szólnak az imádságok. Ezért is volt annyira felemelő, amikor Erdő Péter bíboros, prímás a Szent Péter-bazilikában, a Cathedra Petri oltárnál; Veres András püspök, az MKPK elnöke a lateráni bazilikában – ez Róma püspökének a címtemploma –; Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK elnökhelyettese pedig a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában, Szent Pál apostol sírjánál mutatott be szentmisét.

– Hogyan vált lehetővé, hogy a magyar zarándokok Róma nagy bazilikáiban vehessenek részt szentmisén?

– A Rómába érkező zarándokok előzetes egyeztetés alapján a nagy bazilikákban is részt vehetnek szentmisén. Persze időben kell jelezni az illetékeseknek. A nemzeti zarándoklat esetében a Magyar Katolikus Egyház római ágensének, egyben a Pápai Magyar Intézet (PMI) rektorának, Németh Norbertnek a segítségével most is kulcsfontosságú volt.

– Ön több évig élt Rómában. Milyen gondolatai, érzései vannak az Örök Városról, amely az Egyház szíve?

– Hat évet éltem Rómában diákként, majd a PMI rektoraként ké-

Tóth Tamás a nemzeti zarándoklaton, a Szent Péter-bazilikában bemutatott szentmisén

sőbb további hét évet töltöttem ott. Otthonosan mozgok Rómában, ám ahogyan azt egykori jezsuita tanárom mondta: Rómát három nap alatt meg lehet ismerni, de harminc év alatt nem. Ez a város mindig tartogat valami meglepetést, felfedeznivalót

– Diákkoromban egészen más hol laktam Rómában, mint később, amikor rektorként éltem ott. A Vatikán közvetlen környezete, a Szent Péter-bazilika különleges miliő. De a bazilika alatti scavi, az ókori ásatási terület is igazán kivételes hely,

Ferenc pápa beszédet mondott a magyar zarándokok előtt a VI. Pál teremben

kulturális, történelmi, illetve számunkra, katolikusok számára vallási értelemben is. Persze nem mindegy az sem, hogy hivatalos úton vagy egy zarándoklat résztvevőjeként látogatunk ide. Abban az örömben volt részem, hogy a magyar nemzeti zarándoklaton egy majd ötvenfős csoporttal vehettem részt, hiszen az MKPK Titkárságának sok munkatársa és családtagjaik is ott voltak velünk Rómában. Jó alkalom volt ez arra, hogy a hivatali időn kívül, egy ilyen jeles alkalmon jobban megismerhessük egymást, illetve egymás családtagjait is. A becslések szerint közel ezeröttszáz zarándok érkezett Rómába a határon innen és túlról, s egymással közösségben nemcsak a katolicitásunkat, a Szentatyához tartozásunkat, de sajátos közösségben a magyarságunkat is megélhettük: mefelejtük el, hogy a kereszténységünket mindig egy konkrét közösségben, családban, nemzetben tudjuk csak igazán megélni!

– Van olyan szeglete Rómának, ami különösen közel áll a szívéhez?

hiszen itt van Szent Péter apostol sírja. Ha a Michelangelo által tervezett bazilika kupolájától húzunk egy képzeletbeli tengelyt, akkor az pont ide fog mutatni. Jól emlékszem, amikor édesanyámmal, aki egyébként nem szereti a szűk helyeket, lejttem a scaviba, amely egyébként eléggé szűkös terület. Neki is nagy élmény volt látni azt a sírhelyet, ahol az Egyház szíve dobog. A nemzeti zarándoklat alkalmával is egészen egyedülálló élményt jelentett éppen ezen a helyen énekelni a pápai himnusz, amelynek első sorai sehol sem lehetnek aktuálisabbak, mint éppen Szent Péter sírja felett.

Emellett sok más kivételes helyszín is van: Róma történelmi belvárosán túl például a Gianicolóról elénk táruló látvány is rendkívüli, bár megjegyzem, bármelyik római ház tetőteraszáról, így a PMI-nek otthont adó Falconieri-palota tetejéről is felejtethetetlen kilátás nyílik a városra.

– Ferenc pápa magánkihallgatáson fogadta a Magyar Katolikus Egyház

képviselőit. Ennek kulisszatitkairól mit lehet elmondani?

– Általános szokás, hogy annak az országnak a képviselői, ahol a Szentatya apostoli látogatáson járt, néhány hónappal később tisztelgő látogatást tesznek nála. Erre 2023 októberében került sor, amikor Erdő Péter bíboros, prímás; Veres András püspök, az MKPK elnöke és Kocsis Fülöp érsek-metropolita kíséretében én is, mint a látogatás általános koordinátora, ott lehettem a Szentatyánál, és megköszöntük neki, hogy felkereste Magyarországot. Ekkor vetette fel a delegáció Ferenc pápának, hogy az egy éves évfordulón szeretnénk mi, magyarok felkeresni őt, és kérjük, hogy fogadja a zarándokokat. A Szentatya nagyon lelkesen válaszolt, rögtön igent mondott, így elkezdődhetett a szervezés. Való igaz, a Szentatya a szerdai általános kihallgatáson szokott találkozni a hívekkel, de előfordul, hogy magánkihallgatáson fogad egy-egy küldöttséget. Így volt ez a magyar zarándokcsoport esetében is, hiszen velünk csütörtökön találkozott a vatikáni VI. Pál teremben.

velünk a teremben, illetve utána a hálaadó szentmisén is.

– Ferenc pápa a beszédében kiemelte, hogy szívesen emlékszik vissza a Budapesten töltött napokra.

– Erdő Péter bíboros úr jegyezte meg, hogy amikor Ferenc pápa 2021-ben Magyarországon járt, megérintéste a magyarok szeretetét. A szeretet nagy erő, képes arra, hogy kölcsönösen megerősítést adjon a mindennapokban. Úgy gondolom, ezt mindenki megérezhette, amikor eljött az apostoli látogatás valamelyik programjára, vagy a média segítségével kísérete figyelemmel az eseményeket.

– A Szentatya a találkozón elmondott beszédében a magyar szentek és boldogok példáját idézte, mintegy összekötve a múltat a jellel. Milyen útmutatást ad ez számunkra?

– Nekünk, magyaroknak a saját szentjeink, legfőképpen az Árpád-házi szentek különösen fontosak. Nem véletlenül határozzuk meg magunkat úgy, hogy Szent István országa vagyunk. De nemcsak a történelmi távlatra, hanem a közelmúltra tekintve is találunk olyan magyar példaképeket, akiknek az élete minta lehet számunkra. Ferenc pápa többeket is megemléltetett, így Boldog Brenner Jánost, aki életét adta a rábizottakért, s védte az Eucharisziát. A vértanú pap hitéről a testvére tett tanúságot a pápalátogatás során; a Szentatya felemelő gesztust tett felé, amikor kezet csókolt neki. A pápa megemléltette többek között Boldog Apor Vilmos győri vértanú püspököt, az esztergomi egyházmegyes Boldog Meszlényi Zoltánt, aki egyházjogász és egyháztörténész volt, valamint Boldog Salkaházi Sárát is, ami azért is kiemelendő, mert a Szociális Testvérek Társaságának képviselői is jelen voltak a VI. Pál teremben. Mindez arra hív bennünket, hogy tanuljunk a történelmi példák-ból, modern kori szentjeink életéből, mert ők arra mutatnak rá, hogy szentnek lenni nem kiváltság: mindenkinek az adott kor körülményei között lehet és kell tanúságot tennie a hitéről.

– Ha egy zarándok hazatér, másoknak is átadja mindazt, amit tapasztalt. Ön szerint mi ennek a három napnak az üzenete?

– A nemzeti zarándoklat minden résztvevője életre szóló élményt kaphatott, de egy lelkiigyakorlat után is megjegyzik, az igazi feladat csak ezután kezdődik. A pápánál, Rómában tett látogatás is úgy teljesedik ki, ha továbbadjuk a kapott kegyelmeket másoknak, és magunkban is hagyjuk kiteljesedni azokat. Bennünket ma nem üldöznek a hitünkért, de sokszor adódhat olyan helyzet, amikor talán nem merünk elég bátran kiállni a meggyőződésünkért. Meg kell mutatnunk a világnak, hogy jó választás, örömteli dolog kereszténynek, katolikusnak lenni. Ha azt szeretnénk, hogy a kereszténység, a katolikus hit jelen legyen a magyar társadalomban, akkor örömmel és bátran kell vállalnunk a hitünket.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Higgyünk az ima átfogó erejében!

A mikor életünk egy nehéz szakaszt éljük, ha a lelkünkben fájdalmas terheket cipelünk, ha úgy érezzük, töltődnünk kell, megszületik bennünk a vágy, hogy a hétköznapiakból kiszakadva tegyünk is a lelkünk gyógyulásáért. S az elhatározást tett követi: zarándoklatra megyünk.

A római látogatás különleges hívszavai – hálaadó nemzeti zarándoklat – sokakhoz elértek, s az üzenet példa nélküli találkozásokra adott lehetőséget. Autóbusszal, repülővel, személyautóval, de még motorral is több száz zarándok indult útnak, hogy képviselje a ma-

magunkkal hoztuk az otthon maradottakat is. Az együtt ünneplés, a hálaadás és magyarságunk megélése a pápai és a magyar himnusz együtt éneklésekor is könnyeket csalt a szemünkbe. A zarándoklat legkiemelkedőbb eseménye volt, amikor a Vatikánban, a hatezer ember befogadására alkalmas hatalmas VI. Pál teremben Ferenc pápa magánkihallgatáson fogadta a magyarokat.

Tóth Krisztián, aki idén töltötte be a harmincadik évét, Győrből érkezett. Ferenc pápa személye már a megválasztásakor nagyon fontos volt számára, hiszen ez az esemény éppen a névnapján történt, amit hi-

Tóth Krisztián a magyar családokért imádkozott a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában

Novák György és Zsuzsa: A zarándoklat alkalmat adott hitünk mélyebb megélésére

Tál Zoltán: Imádkozunk a békéért, amire nagy szükség van napjainkban!

A magyar nemzeti zarándoklat résztvevői a lateráni bazilikában bemutatott szentmisén

Magyar zarándokcsoport a Szent Franciska-bazilikában, mely Erdő Péter bíboros, prímás címtmploma

gyarokat Szent Péter utódánál. Más-más indíttatással keltünk útra, de a célunk közös volt: együtt imádkozni hazáért, a magyarokért, és újra találkozni a Szentatyával, immár Rómában. A három nap során három közös szentmisén vettünk részt: a lateráni Keresztelő Szent János-főszékesegyházban, a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában és a Szent Péter-bazilikában. Családok tinédzser gyerekekkel, fiatalok baráti közösséggel, idősök, házastársak vagy éppen egyedülállók, mind egy nagy családot alkottunk. S szívünkben

vatáskeresőként jelnek tekintett. Elmesélte, hogy először 2016-ban, az irgalmasság szentévében találkozott a Szentatyával, amikor egy rózsafüzért kapott tőle, a dobozán ezzel a felirattal: „A szív gyógyszere.” Ettől kezdve még fontosabbnak érezte, hogy figyelemmel kísérje Ferenc pápa beszédeit, mint mondja, sokat merít belőlük a mindennapjaiban. 2016 nyarán Krakkóban, az ifjúsági világtalálkozón együtt virrasztottak vele, és nagyon megérintették a fiatalokhoz intézett, ott elhangzott szavai. „Szerettem volna újra átélni ezt

abban, hogy jó úton járak” – mondja Krisztián.

Ferenc pápa az április 25-ei magánkihallgatáson többek között arról is beszélt, hogy tartanunk kell a kapcsolatot az idősekkel, segítenünk, támogatnunk őket. Ennek fontosságát meg is tapasztalhattuk a zarándoktársakkal való együttlétnünk során. „Az idősebbekkel folytatott beszélgetésekből, az ő tapasztalataikat, életélményeiket hallgatva megértettem, hogy keresnem kell a válaszokat a kérdéseimre, de hagynom kell, hogy Isten adja meg a válaszokat rájuk.

hogy vinne tovább a zászlót” – fogalmazza meg György a hálaadó zarándoklattal kapcsolatos gondolatait. Zsuzsa még hozzáteszi: „Csodálatos élmény volt a pápával való személyes találkozás, az ő hitelessége, a közösség megélése, az, hogy ennyi magyar zarándokkal együtt adhattunk hálát a sok kegyelemért, amit kapunk.”

Tál Zoltán atya, a Keszthelyi Magyarok Nagyasszonya Plébánia plébánosa állandó diakónus barátja felkérésére vállalta az egyik csoport lelkievezetését. „Ahogyan lélekben készítettem a nemzeti zarándoklatra,

szándékainkat, hivatásunkat, életünket – ez a lényeg” – mondja Zoltán atya.

Nagy élmény volt számára az is, hogy a zarándoklaton együtt lehetett olyan pap kollégákkal, akikkel utoljára talán a szemináriumban találkoztak. „A szentmisék, az Eucharisztia összegyűjt bennünket. Az egység kifejezése, a sok száz magyar hívővel, a pap testvérekkel, a püspök atyákkal való közös imádkozás, az együttlétn: örömforrás. El kellett jönnünk Rómába, hogy itt találkozzunk.”

Ujváry-Radics Gabriella
Fotó: Merényi Zita

az élményt, és képviselni a magyar fiatalokat a nemzeti zarándoklaton” – emlékszik vissza.

A Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában tartott szentmisén ő volt az egyik résztvevő, aki az egyetemes könyörgésben a magyar családokért és a fiatalokért imádkozhatott. „Ez a kivételes lehetőség újra megerősített

Hazatérve a plébániámon, a közösségeimben élő fiataloknak is ezt fogom továbbadni. Folytassanak párbeszédet az idősebb generációkkal, legyenek nyitottak feléjük, hogy Isten rajtuk keresztül is megajándékozhasa őket” – meséli Krisztián.

Novák György és felesége, Zsuzsa friss nyugdíjasként keltek útra, Budaörsről. Mindketten a Szent István Lovagrend tagjai, amely a Szent István által Rómában is építtetett ispotályos és zarándokházak létrejöttével alakult meg. Ezért is érezték zarándokéletünk csúcspontjának a nemzeti zarándoklaton való részvételt. „Tisztelet az ősök iránt. Isten dicsőségének terjesztése a pápával, a zarándoktársakkal való találkozások alkalmával, hitünk mélyítése és magyarságunk megélése. Ezt jelenti nekem ez az út. Megnyílt a szívem, itt újra erős hittel érzem,

arra gondoltam, hogy Rómába szám-talan imaszándékkal jövök: a munkatársaimért, családomért, édesanyám gyógyulásáért, testvéreim otthoni helytállásáért. Bennem és a hívekben is megfogalmazódott, hogy imádkozunk a békéért, amire nagy szükség van napjainkban – gondoljunk csak Oroszország, Ukrajna vagy a Szent-föld békétlenségére.”

A plébános arról is beszámolt, hogy úgy gondolja, sokan nagyon megerősödtek lelkükben a Szentatyával való találkozás által. De számára az egyik legfontosabb üzenet, amit magával visz a zarándoklatról, az, hogy hinni kell az ima átfogó erejében. „XVI. Benedek pápa lelki végrendeletében is megfogalmazza az erős hit ajándékát. Az emberek imádkoznak, de vajon tényleg hiszünk-e abban, amit Jézus mondott: ahol ketten vagy hárman összefőtök, ott vagyok köztetek? Az Egyházban kis szigetek alakulnak ki hívők és vallásgyakorlók között. De itt most közösen imádkoztunk Szent Péter sirjánál, ennyi magyar együtt, és ez mindenkinek erőt adott. Nagy bizalommal rábízni az Úrra ima-

Az idősekről és az életvégi döntésekről

Családpasztorációs papi találkozó Budapesten

Papok, szerzetesek, papnővendékek, állandó diakónusok vettek részt május 3-án a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családügyi Bizottsága által szervezett találkozón Budapesten, a Katolikus Pedagógiai Intézetben. A hagyományos tavaszi családpasztorációs napon az időskor kérdéseit járták körül.

Marton Zsolt váci megyéspüspök, az MKPK családreferense – aki egy sportbalesetből felépülőben botra támaszkodva érkezett – köszöntötte a résztvevőket. Kifejezte örömét, amiért Ferenc pápa 2021-ben megalapította az idősek és nagyszülők világnapját, s ezzel felhívta a figyelmet arra, hogy előregedő társadalmunkban, ahol sok idős magányosan él és a leselejtezés kultúráját tapasztalja meg, az idősek csendje, imája, szenvedése értéket jelent. A Szentatya hangsúlyozza a nemzedékek összekapcsolódásának fontosságát is: a lisszaboni ifjúsági találkozótól kezdve a fiatalokat, keressenek fel egy nagyszülőt, egy idős embert, beszélgetsenek vele.

A Családügyi Bizottság márciusban mentálhigiénés szakemberek támogatásával öt alkalmas képzést indított azoknak a munkatársaknak, akik az egyházmegyékből leköltöztetett segítséget nyújtanak időseknek. Segédanyagokat is kapnak ahhoz, hogy továbbadják másoknak a kurzuson megszerzett tudást.

Kiss Mónika szociális testvér, a képzés szervezője elmesélte előző napi élményét: a Művészetek Palotájában a nyolcvannégy éves Kobayashi Ken-ichiro két órán át vezényelt, és Berlioz *Fantasztikus szimfóniája* köz-

ben arra kérte a közönséget, szurkoljanak neki, hogy bírja erővel. A közönség, a zenekar és a karmester csodás egységben élték meg a darabot. Az idősek ezt kérik tőlünk, hogy szurkoljunk nekik – állította párhuzamba a történetet a képzés céljával. Fontos, hogy ott legyünk az idősek mellett az élet végén, amikor a legnehezebb – tette hozzá.

Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, biblikus teológus tartotta a délelőtti előadását, melynek során teológiai tanításokat, pápai megnyilatkozásokat és saját élményeket fűzött harmonikus egységbe az idősekkel való találkozás és az időszedés témájában. Hans Urs von Balthasar teológust idézte, aki szerint a keresztény ember mindig fiatal: az értékei, az Isten felé való nyitottsága teszi azzá. Az előadó megjegyezte: korunk inkább azt az embert állítja elénk példának, aki a teljesítőképesége csúcsán van, szép és egészséges; ráadásul a közbeszédben olykor az előző nemzedékeket teszik felelőssé mindenért. Majd Ferenc pápát idézte, aki szerint fiatalnak lenni a szív állapota, s az ősi intézmény, az Egyház megújulhat, a világ igazi fiatalsága lehet, ha képes visszatérni forrásaihoz.

A nemzedékek összekapcsolódásáról az előadó elmondta, napjainkban gyorsan váltják egymást a generációk. Felhívta a figyelmet Steigerváld Krisztián YouTube-on elérhető előadásaira, amelyek rávilágítanak arra, hogy a nemzedékek közötti kapcsolat kérdésessé válik, mert a generációváltás régen huszonöt-harminc évente történt meg, ma pedig tizenöt évente, és egy generáció ideje várhatóan nyolc-tíz évre csökken majd.

Felhívta a figyelmet Szentmártoni Mihály SJ *Jézussal kettesben* című könyvének az időszedésről szóló részére, amelyben hangsúlyozza: az időskor nem visszatekintés, hanem előretekintés a halálra; nem nyugalom, hanem munka, küldetés.

A második előadást *Életvégi döntések: eutanázia, terápiás túlbuzgóság és palliatív kezelések* címmel Monostori László morálteológus tartotta. Azzal a személyes tapasztalattal kezdte mondanivalóját, hogy menyire sokat jelentenek számára az idősek érte mondott imádságai. Feladatunk megvédeni mindazokat, akiknek emberi méltóságát veszély fenyegeti, és állapotuk miatt nem tudják megvédeni magukat. Közéjük tartoznak azok is, akik az élet végéhez közeledve elvesztik erejüket, kommunikációs képességüket – szögezte le. A jóléti társadalom fél a fájdalomtól, meg akarja szüntetni azt. Az eutanáziapárti társadalom számára a fájdalommal teli élet nem értékes. Az öröklét perspektívájából

könnyebb megtalálni a szenvedés értelmét, a felajánlott szenvedés nem hiábavaló.

Az eutanázia a halál előidézése annak érdekében, hogy minden fájdalmat kiküszöböljünk. Monostori László véleménye szerint erkölcsi szempontból a különbség nem az aktív és a passzív eutanázia között van, hiszen bűnt mulasztással is lehet elkövetni. Ugyanakkor nem mindig egyértelmű, hol van a terápiás túlbuzgóság határa. Az eutanáziát három kritérium, a szándék, a módszer és a cselekvés alanya szerint határozza meg. Az eutanáziával a halált akarják siettetni. A fájdalom csillapítása azonban nem eutanázia, akkor sem, ha például a morfiomtól megrövidülhet az élet, hiszen a szándék nem ez, hanem a szenvedés mérséklése. Az eutanázia módszere lehet például egy tabletta, de lehet a kötelező kezelés elmulasztása, a táplálék, a folyadék, a levegő, a higiénia megvonása. A betegnek mindent meg kell adni, de csak addig, amíg hasznos; az arány-

tan kezelésről le lehet mondani – fogalmazott az előadó, hozzátéve, országonként változik, hogy mi számít aránytalan kezelésnek.

Monostori László kitért arra is, hogy Svájcban, az Exit nevű cégnél pénzért régóta megvásárolható az eutanázia, és kialakult egy előfizetői modell is, havi összeget lehet befizetni a szolgáltatásért. Létezik már „önkiszolgáló eutanáziagép”: az ember olyan kapszulát vehet, amelybe csak belefekszik majd, és megnyomja a gombot. Ott van azonban a gyerekek, a pszichés betegek eutanáziájának kérdése is... Ha átlépünk az élet szentségének vörös vonalát, lehetetlen megállni. Olyannyira, hogy már felmerült a hajléktalanok eutanáziájának kérdése is. Úgy tűnik, Magyarországon a közvélemény eutanáziapárti. A morálteológus hozzátette: amikor kinyílik az ajtó a halál kultúrája felé, utána már nemigen vannak mérföldkövek.

A palliatív kezelésekről Monostori László elmondta: miután elfogadtuk, hogy valaki meghal, továbbra is rengeteget tehetünk érte: mellette lehetünk, megkaphatja a szokásos kezeléseket, lelki támogatást adhatunk neki, lehetőséget teremthetünk hitbéli, társadalmi kötelességeinek teljesítésére, segíthetünk, hogy meg tudjon bocsátani, hogy gyónjon, végrendelkezni tudjon. Gyógyszeres kezeléssel javítani lehet az életminőséget, és célul tűzhetjük ki a legemberibb halált.

A családpasztorációs nap résztvevői délután kiscsoportos beszélgetéseken mélyítették el a témát, majd záróimádság után Marton Zsolt családreferens püspök zárta le a találkozót.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

Odafordulás, támogatás, törődés

Történelmi léptékű együttműködés a katolikus szociális és gyermekvédelmi területen

(Folytatás az 1. oldalról)

Az eseményen felszólalt Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója, a létrejövő Fórum elnöke; Győri-Dani Lajos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) ügyvezető alelnöke; Kothencz János, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató főigazgatója és Németh Gábor, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Titkárságának irodaigazgatója. Jelen volt Tóth Tamás, az MKPK titkára és Juhász Katalin Ágnes, a Premontrei Női Kanonkrend általános főnöknője.

Vajda Norbert elmondta, a három országos szervezet egyenként is nagyon sokat tett az elmúlt évtizedekben a szociális és gyermekvédelmi rendszer működtetéséért. Mindnyájan szeretnék, ha a társadalmi problémákat minél többen észrevennék, és azokra jól reagálnának: az embereknek ne az elfordulás, hanem az odafordulás legyen a válaszuk, ha az utcán idős, demenciával küzdő emberrel, otthontalannal, kallódó fiatalal, alkohol- vagy pszichés betegségben szenvedő édesanyával találkozunk. Mi nem ítélünk, hanem támogatunk” – hangsúlyozta a főigazgató, majd hozzátette: a dokumentum aláírásával fokozott együttműködésben állapodnak meg a szervezetek, megosztják egymással jó gyakorlatait, igyekeznek jobban megismerni egymás munkáját, jobban kapcsolódni a civil szféra képviselőihez és a többi felekezeti szervezethez, valamint az ágazat irányításához.

Ezután a főigazgató ismertette a Katolikus Szeretetszolgálat eddigi tevékenységét. Az MKPK központi szervezeteként 75. éve működő szeretetszolgálat küldetése, hogy a rájuk bízott szerzetesek és nem egyházi személyek krízisekkel teli élethelyzetekben segítséget nyújtsanak. Vajda Norbert kiemelte, hogy, bár három szervezet állt mögötte a Fórumot, az nyitva áll a katolikus fenntartású, szociális ágazatban tevékenykedő szervezetek előtt, legyen az szerzetesrend vagy egyházmegyei munkacsoport. Mint mondta: „Hivatásunknak tartjuk az emberi méltóság és az emberi élet tiszteletét és megővését. Nagyon nehéz élethelyzetben lévő emberekkel foglalkozunk, akiknek a közösségek támogatása adhat enyhülést, ezért fontosnak tartjuk a lokális közösségek megszervezését. Törekszünk folyamatosan szakmai inno-

vációkat bevezetni, a lehető legjobban együttműködni a társaságokkal, az egészségüggyel, közoktatással, rendvédelemmel.”

Győri-Dani Lajos a Magyar Máltai Szeretetszolgálat ügyvezető alelnöke elmondta, a most egy asztalhoz ülő felek belátták, hogy olyanok lettek, mint egy nagy család, melynek tagjai csak temetőkörrel és esküvőkön találkoznak egymással, pedig ugyanaz a feladatuk. A napi munkában, együtt gondolkodásban, értékeik képviselésében nemigen volt kapcsolat közöttük, de felismerték az együttműködés szükségességét. Azoknak a szervezeteknek, melyek a Katolikus Egyház zászlaja alatt dolgoznak, lehetőség kínálunk arra, hogy együtt erősebbek legyünk – folytatta az alelnök –, hiszen olyan társadalmi kihívások előtt áll a világ, amelyekre tíz éve nem gondoltunk volna. A migrá-

cio, a közvetlen szomszédságunkban dúló háború, a magyar társadalom előregedése bekövetkezett. Hogy ezekben a katolikus szervezetek jól tudjanak segíteni, ahhoz kínálunk összefogást, értékalapú együttműködésre lehetőséget.

Kothencz János, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató főigazgatója kiemelte, történelmi léptékű a mai megállapodás, hiszen az Egyház sok évszázadon át kifogástalanul gyakorolt szociális segítségadását megtört az államszocializmus alatt, akkor a közösségek intézményesültek, és az állam-ideológia által átszőtt nevelési gyakorlat vette kezdetét Magyarországon.

A főigazgató bemutatta az ÁGOTA Közösséget, mely az ÁGOTA Alapítvánnyal és a Szeged-Csanádi Egyházmegye által létrehívott Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatóval együtt sok ezer családját nélkülözni kényszerülő gyermeknek nyújt támogatást. „A mi szemléletmódunk törődésen, aggodalmakon alapul, olyan szeretetmintát igyekszünk nyújtani a ránk bízottaknak, melyben megtapasztalják a feltétel nélküli elfogadó szeretetet, mindazt, amire tanított Jézus is. Alapvetésünk reményt ébreszteni, jövőt mutatni, a kiszolgáltatottság seibe gyógyítani minden területen... A mi értékeink világosak, évezredek óta stabilak, tudjuk, mi a küldetésünk. Ennek tudatában kell a biztonságos medret kialakítani a ránk bízottak számára.”

Németh Gábor, az MKPK Titkárságának irodavezetője ismertette, hogy az MKPK a 2024. tavaszi ülésén tá-

mogatta a szociális intézményeinek fenntartói közötti szorosabb és hatékonyabb együttműködést. A most létrejövő Fórum nem szakszervezet, nem is csúcsszerv, mely megszünteti a belépő intézmények önállóságát, inkább koordinációs egység, melynek célja, hogy kölcsönösen tudjanak segíteni egymásnak a problémák megoldásában. Utalt arra, hogy Ferenc pápa a szinódus meghirdetésekor az együtt járás, együtt vándorlás képét állította elénk, melyet most megvalósulni láthatunk magyar egyházi szociális területen.

Ezután a három szervezet vezetői aláírták az együttműködéséről szóló dokumentumot. A jelen lévő Juhász Katalin Ágnes, a Premontrei Női Kanonkrend általános főnöknője megosztotta gondolatait a Katolikus Szeretetszolgálat és a zsámbéki női rend együttműködéséről, jó gyakorlatairól. A Premontrei Női Kanonkrend 2006-ban vette át Zsámbék városától a családsegítő és gyermekjóléti szolgálatot, valamint a szociális ellátási feladatokat.

A Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumát alapító három intézmény együtt több mint 32 ezer embernek nyújt szociális és gyermekvédelmi ellátást napi szinten, közel 10 ezer embernek ad munkát, és több ezer önkéntest foglalkoztat. Az összes magyarországi katolikus fenntartású intézményben körülbelül 100 ezer rászorulóval foglalkoznak.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Egy Istenre alapozott élet

Mindszenty József életút-kiállítása Zalaegerszegen

„Szeretetet hoztam ide is” – ezzel a címmel mutatja be Mindszenty József bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek életútját a Mindszentyneum kiállítása Zalaegerszegen. A tárlat azt az embert láttatja, aki az egész életét arra tette fel, amiben hitt, s akinek küzdelmei a Krisztus-központú közösség értékeiről tanúskodnak. A Mindszentyneum zárandókhely is, amely úgy beszél egy különleges emberről, hogy, megismerve őt, azonosulni tudjunk vele.

Zalaegerszegen 2022 őszén nyílt meg Mindszenty József bíboros életút-kiállítása. A tárlat egy hét éven át tartó munkafolyamat eredményeként jött létre, amelyben történész, művészettörténész, építész és belsőépítész működött együtt. A város Mind-

realitásában igyekeztünk bemutatni a szentté és hőssé vált Mindszenty Józsefet.”

Az ötszáz négyzetméteren megrendezett tárlat négy szakaszban dolgozza fel az életutat, az ötödik szekció pedig a bíboros tiszteletét, lelki-szellemi örökségét mutatja be. Egy szimbólumokban gazdag kiállítást láthatunk, amely játszik a színekkel, a fény-árnyék kifejezőerejével. Egyéni adományozóknak köszönhetően válogatott tárgyi emlékek is helyet kaptak a kiállítóterben. A kiválasztott szövegek lényegre törőek, hangsúlyosak a multimédiás tartalmak, s a belsőépítészeti és installációs eszközök, a modern technikai megoldások az embert valóban megszólító hangulati és látványvilágot teremtenek. A kiállítás nem a szöveges információkat helyezi előtérbe. Mindenekelőtt átélhető élményeket akar nyújtani, s

lásokat villantanak fel” – mutatja be Kovács Gergely a koncepciót.

A kiállítás első része, amely *Az élethivatás* címet viseli, a bíboros gyermekéveit, hivatásválasztását és negyedszázados zalaegerszegi plébánosi működését tárja a látogató elé. Szülőházához és az édesanyjához fűződő bensőséges viszonyát idézi meg egy, a fiú számára kedves fénykép, egy fejkendő, az imakönyv. A művészi installáció, a szülői ház kertjének földjéből készült jelképes keresztelőkút a keresztségről, az ember Krisztusban történő lelki újjászületéséről gondolkodtat el, miközben csendben felhangzik a Minden-szentek litániája és a Loretói litánia, Mindszenty szülőföldjéről származó néprajzi gyűjtésből.

Képek, filmhíradók, újságcikkek számolnak be Mindszenty József plébánosi szolgálatáról. „Alig van

városképet ma is meghatározó építető tevékenységét is. Egy olyan negyed évszázad tanúi lehetünk, amelyben fellendült a hitélet, közösségek szü-

formázó, fénylő aranyfal külső oldalán az üldözött egyháziak és világiak képei kaptak helyet: körbeveszik a középben fehér palástban látható bíborost, a

szenty József papi szolgálatának első plébánosi állomása; huszonöt évet töltött itt. A fiatal pap Zalaegerszegen vált lelkipásztorrá. Plébánosként szigorú volt magával és másokkal egyaránt. Élete ezért kettős lenyomatot hagyott a közösségben: értékelték a szolgálatát, hiszen nagyon sokat tett a városért és az egyházközségért, ugyanakkor szigorúsága emlékét is megőrizték. Megítélésében szerepet játszott az is, hogy a kommunizmus idején a városban rendkívül intenzív propagandát folytattak a befeketésére.

Kovács Gergely, a Mindszenty Alapítvány képviselője, a Mindszenty József életút-kiállítás kurátora így fogalmaz: „Nem akartunk hibátlan, tökéletes figurát faragni Mindszentyből. Szentnek nem lehet születni, szentté csak válni lehet. Ezért az volt a célunk, hogy minél közelebbről megmutassuk, hogyan élte az életét Mindszenty József. Azt a benyomást akartuk kelteni, mintha ő mesélne, ő mutatná meg nekünk az életútját, ugyanakkor arra is törekedtünk, hogy láttassuk a személyiségfejlődését, gondolkodásának alakulását, magatartása változásait. A maga

tekintetben meghatározóak a spirituális tartalmat hordozó, öt ponton megjelenő művészi installációk, amelyek a szülőföld, az élethivatás, az életáldozat, az emigrációs szolgálat és az égi születés témáihoz kapcsolódnak. „Ezek más nézőpontot adnak, megszólítanak bennünket, s ha hagyjuk, segítenek kitárni a lelkünket. Fontos élethelyzeteket, döntéseket, elköteleződéseket, örömeket és áldozatvállalásokat

család, amelyet nem ismertem, gyermek, akinek a szemébe bele nem tekinthettem, családi kereszt, amit nem igyekeztem enyhíteni” – olvashatjuk az egykori plébános vallomását. Megismerhetjük a papot, aki keresztesket, gyóntat, áldoztat és temet, s képet kapunk társadalmi szerepvállalásáról, szociális, kulturális, oktató-nevelő egyesületek, közösségek, intézmények alapításáról. Láthatjuk a

lettek. Gazdag képfal idézi meg ezt a sokrétű szolgálatot, és egy hirdetőoszlopon a Mindszenty által kiadott újságba is beleolvashatunk.

A tárlat második egysége a főpapi tevékenységről szól: képanyagok, korabeli filmhíradók, tárgyi emlékek segítségével vezet végig a püspöki és érseki időszakon. Megismerhetjük a veszprémi püspököt, aki az egyházlátogatás és egyházkormányzás feladatában elmerülve szolgált „egyházát és hazáját” a nyilas korban és a német megszállás alatt, még a börtönből is. Majd betekinthetünk az esztergomi érsek életébe, aki már a kinevezésekor érezte, hogy ezzel a feladattal akár a vértanúságot is el kell fogadnia. A főpap mellett látjuk ugyanakkor az embert is, aki egyszerű életvitelt folytat, s fáradhatatlanul keresi, miként tud hozzájárulni a magyarság lelki megújulásához. A kiállítás bemutatja a Mindszenty tevékenysége nyomán fellendülő egyházi életet, s párhuzamosan az egyre erősödő egyházellenességet, üldöztetést. Ez az az időszak 1945 októbere és 1948 decembere között, amikor a főpásztornak egyre inkább beszűkül a mozgástere. Ahogy közeledünk a le tartóztatásához, a terem is egyre szűkül, és egyre kevesebb a fény.

A gyűlölet és az áldás fala között jutunk el a kiállítás harmadik szakaszába, amely az életáldozatot jeleníti meg. Kört formázó térbe érkezünk. Előttünk áll Mindszenty József, és archív felvételtől halk hangon megszólal: „Uram, adj békét ezekben a napokban! Ezt a békét kértem az én Egyházamnak, amelynek szeretetét elhoztam ide is.” Megrendítő pillanat. Ezek azok a mondatok, amelyeket a bíboros a koncepció perében az utolsó szó jogán mondott. Rieger Tibor máriaremetei szobrának gipszmintája áll a kör alakú térben, amelyet a római Santo Stefano Rotondo-bazilika ihletett. Ez Mindszenty bíboros kálváriájának és Krisztusba öltözésének jelképes tere, amely felfelé megnyílik, s összekapcsolódik a Mindszentyneum másik kiállítóterével, amely a kommunista egyházüldözést mutatja be. A kört

főpásztort, aki háromszázhusz mártír sorstársa áll körül.

A jelképes templom körfolyosójáról a kirakatper tárgyalását megidéző térbe léphetünk. Archív felvételek követhetjük nyomon az itt zajló eseményeket és a világ reakcióit. Továbbhaladunk a börtöncelláig, amely a rabságban töltött időkre emlékeztet. Az életút negyedik szakasza Mindszenty 1956-os kiszabadulásával kezdődik. A kiállításnak ebben az egységében a bíboros legszemélyesebb tárgyai közül láthatjuk a télikabátját, egy, a hagyatékából származó 56-os zászlót, s rádióbeszédei idézik fel a történelmi eseményeket. A következő tér az amerikai követségen töltött időről mesél, majd a bíboros életének utolsó éveit következnek, az 1972 és 1975 közötti aktív lelkipásztori időszak, amely a külföldi magyar közösségek szolgálatában telt. A művészi installáció ebben a félkör alakú teremben egy lugast formáz, arra az allegorikus fára utalva, amelyről Mindszenty bíboros több alkalommal is beszélt: „Mindenki egy magyar falevél egy közös magyar fáról.” A kiállítás utolsó installációja pedig már elcsendesedésre hív: jelképes sírkápolna, amelyben a mai zalaegerszegi hívek hálaadó éneke hangzik fel. Krisztus üres sírját és Mindszenty bíboros velünk élő szellemi-lelki örökségét hivatott megjeleníteni. Így teljesedik ki a Krisztus, az Egyház és a magyarság szolgálatában töltött életút.

A Mindszentyneum tanítani akar, és a mának üzen. Arra hívja a látogatót, hogy átélje, milyen egy Istenre alapozott élet s annak jelenünket is gazdagító közösségi hatása. Ahogyan Kovács Gergely fogalmazott: A tárlat egy küldetés tudattal megáldott lelkipásztorra irányítja a figyelmünket, akit egész életében határozott érték-választások jellemeztek, s a kereszténység mint szeretetvallás komolyan vétele, mélyen átélte istenkapcsolat és felelősségteljes hozzáállás. Mindszenty a nyilas-náci és a kommunista önkényuralom idején, az embertelenségek és jogtalanságok közepette mindig világosan felismerte, mi az, ami Isten és ember ellen való. Életútja során egyre tisztábban látta a dolgok mögött az embert, a saját életében pedig az üdvözítő Isten szeretetét és jóságát, amit viszonzni lehet, és tovább kell adni közösségeinknek.

T. É.
Fotó: Mindszentyneum

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztos@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégánkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre: 5460 Ft, fél évre: 10 920 Ft, egy évre: 21 840 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; könyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ AUGUSZTUS 31-ÉIG

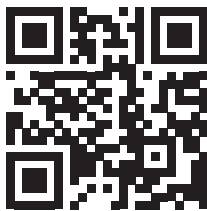
Segítség egy gombnyomással!

G O N D ● S Ó R A

Igényelje a Gondosórát,
hogy biztonságban tudhassa
idősebb szeretteit a nap 24 órájában!

Magyarország Kormánya fontos feladatának tekinti, hogy gondoskodjon 65 év feletti honfitársainkról. A **Gondosóra** egy korszerű, díjmentes jelzőeszköz, amelyhez egy éjjel-nappal elérhető diszpécsterszolgálat kapcsolódik, így az idősek szükség esetén egyetlen gombnyomással jelezni tudják, ha segítségre van szükségük.

www.gondosora.hu

Tel.: +36 1 445 00 80

Tíz éve fényképekkel is szolgálja az olvasókat a Magyar Kurír

Fotókiállításunk nyílt Esztergomban

Képgaléria címmel Merényi Zita és Lambert Attila kollégáink fotóiból nyílt tárlat május 4-én az esztergomi Keresztény Múzeumban, abból az alkalomból, hogy tíz-éves a Magyar Kurír fotóágazata. A kiállításon Mudrák Attilának, a múzeum fotográfusának képeiből is válogatás látható. A megnyitón beszédet mondott Erdő Péter bíboros, prímás; Török Csaba, az esztergomi bazilika plébániai kormányzója, és jelen volt Udvardy György érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) alelnöke.

Rengetegen érkeztek a Magyar Kurír különleges, ünnepi alkalmára, amelyen Merényi Zita és Lambert Attila fotóriporter kollégáink tízévesi sajtófotóanyagából láthattak válogatást az érdeklődők. Munkatársaink képei, kilépve az online vagy a nyomtatott folyóirat világából, kiállítási tárgyként művészi erejüket bizonyítják, megérintik, olykor meghökkentik a szemlélőt. Mi, újságírók és szerkesztők is más nézőpontból tekinthettünk a falakon látható, nagy hatású művekre. Míután felidéződtek bennünk az események, amelyeket fotósainkkal közösen éltünk át, hogy szöveggel és képpel adjuk vissza azok üzenetét, légkörét, rácsodálkozhattunk arra is, hogy az általuk alkotott fotók többek, mint pusztán dokumentumok – magukban is megálló, gazdag tartalommal bíró, érzelmeket, gondolatokat kiváltó műalkotások. A kiállítás megnyitóján Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum igazgatója köszöntötte Erdő Péter bíboros, prímást; Udvardy György veszprémi érseket, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alelnökét; Török Csabát, az Esztergom-Vári Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyház plébániai kormányzóját, az MKPK televíziós referensét.

Az igazgató elmondta, a megnyitó házigazdája a Keresztény Múzeum mellett a Magyar Kurír. Köszöntötte a kiállító Merényi Zitát, Lambert Attilát és a múzeum fotográfusát, Mudrák Attilát, akinek esztergomi képeiből jó néhányat bemutat a tárlat. Az igazgató beszédében külön megemlíttette Kuzmányi Istvánt, a Magyar Kurír főszerkesztőjét, a tárlat ötletgazdáját és kezdeményezőjét, valamint Zalavári Tibort, a kiállítás rendezőjét, akik betegség miatt nem tudtak részt venni a Képgaléria című kiállítás megnyitóján.

Baranyai Béla, a Magyar Kurír vezető szerkesztője elmondta, a kiállítás apropója, hogy tíz évvel ezelőtt indult el a Magyar Kurír fotóágazata Erdő Péter bíboros hathatós támogatásával és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia jóvoltából. A hírportálon megjelenő képek azelőtt inkább illusztrációk

szereppel bírtak, attól kezdve azonban a mai vizuális kultúra igényeinek megfelelően egészítették ki a szövegeket, most pedig a tárlaton kiállítási tárggyá, műalkotássá válnak. A vezető szerkesztő hangsúlyozta, egy szakrális eseményről képeket készíteni nem könnyű feladat, Merényi Zita és Lambert Attila azonban úgy tudnak jelen lenni ezeken az alkalmakon, hogy senkinek ne tűnjenek fel, csak a képeik jelezzék utólag a jelenlétüket. A múzeum falain látható fotóikon az élő, dinamikus Egyház képe bontakozik ki, amely jelen van a társadalom különböző területein a családtól kezdve a nagy eseményekig.

Baranyai Béla végül köszönetet mondott Kontsek Ildikónak és munkatársainak a szakszerű és állhatatos munkájukért, amely nélkül a kiállítás nem jöhetett volna létre.

„Nagy kulturális változások zajlottak azóta, hogy a Magyar Kurír tisztán újságírói teljesítményeket hordozott” – kezdte beszédét Erdő Péter, visszatekintve a mai hírpórtál történetének kezdeteire és száz évet meghaladó múltjára. A bíboros felidézte, amikor gyermekkorában édesapjával bementek a Ferenciek terén lévő udvarba, ahol a Magyar Kurírt – még nyomtatott formában – egy üvegezett hirdetőtáblán olvasták az emberek, szinte egymást lökdösve, hogy megtudják, mi újság a világ-egyházban, mi történt a II. Vatikáni Zsinaton, kit neveztek ki, esetleg kit tartóztattak le éppen. A Magyar Kurír hírhűgynökségi szerepe sokáig kitarzott, s mellette a másik egyházi orgánus, a képeket is közlő Új Ember más műfajt képviselt.

A Magyar Kurír Rosdy Pálnak köszönhetően kiemelkedő volt abban, hogy a világegyház híreit gyorsan lehozta és elérhetővé tette magyarra fordítva. „Nem juthattunk hozzá a hí-

Kurír nézettsége a fényképeknek köszönhetően nagyot emelkedett.

A mai audiovizuális kultúra világában sokan csak a fotókat nézik, el sem olvassák a szöveget, így szinte a képek hordozzák az információt. Erdő Péter hangsúlyozta, a Magyar Kurír képei legfőképpen az egyházi eseményeket dokumentálják, amelyeket más orgánusok vagy nem, vagy irányatosan közölnek. A polgári médiumokban inkább az ünnepekhez kapcsolódóan jelenik meg az Egyház interjúkkal, szertartások közvetítésével, vagy olyan kerekasztal-beszélgetésekkel, ahol a beszélgetőpartnerek fele kritikus álláspontot képvisel.

Ehhez képest a Kurírnak különleges hivatása, hogy nem

megyék szolgáltatásai mellett – tette hozzá.

A bíboros beszélt arról is, hogy a fotóriporterek nagyszerűen megoldják a képi dokumentálást, hiszen nem csupán a látványt, hanem a mögötte rejlő misztériumot, humort, nagyszerűséget is érzékeltetik felvételeiken. „Adja Isten, hogy ez a művészet tovább erősödjön mindannyiunk szolgálatára, és missziós hivatást is teljesítsen, hiszen a Magyar Kuríron megjelenő fotók a nem hívő emberekben pozitív érzéseket, közeledést, érdeklődést indíthatnak el az iránt, amit az Egyház képvisel.”

Török Csaba a fénykép és a sajtófotó műfajáról tartott érdekes, nagy ívű előadást, amelyben a kép változásait mutatta be az ókortól napjainkig. A Krisztus utáni első században idősebb Plinius számára a festészet tökéletesedése az egyre élethűbb másolatokat jelenti. A művészeti ág történetében később megjelent az absztrakt megközelítés, amely tudatosan el akart távolodni a mimézistől, a valóság másolásától.

Török Csaba az illúziókeltés nagyszerű példjaként említette a római II. Gesù-templom mennyezetfreskóját, Baciccia alkotását Jézus nevének diadaláról, melyet a padlózatán elhelyezett tükrökben is megcsodálhatunk. Szinte megnyílik a boltozat felettünk, s az alakok mintha kilépnének a fal síkjából, és becsordulna a templom terébe a mennyország. A 19. században színre lépett a dagerrotípiák, a képmást ekkortól már mesterségesen tudták rögzíteni, emberi kéz beavatkozása nélkül, fizikai-kémiai folyamatok révén. Ez azonban felvetette a kérdést: milyen a jó kép? Olyan, ami másolja, tükrözi a valóságot?

Az emberek eleinte tartózkodtak attól, hogy lefényképezzék őket, mert úgy érezték, mintha a kép elrabolna tőlük valamit. Akik mégis engedték fényképezni magukat, azok pózokat vettek fel, így igyekeztek „elrejtetni” magukat. Napjainkban már nem a félelem jellemzi a fotózáshoz való hozzáállást, sőt, az emberek szinte túlságosan is szeretik, hogy szelfit készíthetnek magukról – tette hozzá Török Csaba.

Az előadó Susan Sontag fényképezésről írt esszéjére is kitért, amely a fotót a „valóság térképe” szöfordulattal illeti. Művében Sontag felhívja a figyelmet arra, hogy míg régen a kép tulajdonságainak kellett azonosnak lenniük a valósággal, addig ma inkább arra hajlunk, hogy a valóságos tárgyat ruházzuk fel a kép tulajdonságaival. A kép hat arra, amit a valóságról gondolunk. Az a jelenség, hogy a szövegek sokszor már el sem olvasuk, csak a képgalériákat nézzük meg, Umberto Eco szerint a középkori falfestmények szerepére emlékeztet (Biblia pauperum) – hangsúlyozta az előadó.

Török Csaba beszélt az ikonokról is, amelyek még véletlenül sem akartak utánozni, illúziót kelteni; az ábrázolást tudatosan idegenítették el az ábrázolttól. A jelenkori katolikus médiumok problémája, hogy miként szabad lefényképezni, filmen rögzíteni, televízióban megmutatni egy szakrális történetet, hiszen a nagy felbontású képek olyan részleteket is előtérbe helyezhetnek, amelyek elterelik a figyelmet a szentről. Elhozza vagy éppen ellenkezőleg, elzárja a fénykép a szentet? Mi mutatható meg és mi nem egy szakrális eseményen? – vetette fel Török Csaba, mindenkit arra biztatva, hogy maga gondolja tovább e kérdéseket.

A kiállító fotósok Erdő Péter bíborossal és Udvardy György érsekkel tekintették meg a tárlatot. A falakon már az aznap délelőtti Mindszenty-záróndokumentum fotóit is láthatta a közönség azon a monitoron, amelyen a Magyar Kurír honlapját lehet böngészni a kiállítóterben. Egy másik kivetítőn további fényképeket csodálhatnak meg a látogatók. A Keresztény Múzeum Képgaléria című időszakos kiállításának fővédnökei Erdő Péter bíboros, prímás és Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke. A tárlat 2024. augusztus 31-éig látogatható.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Fábíán Attila

SZEMÉLYES SZERETETTEL MÁSOKÉRT

KARITÁSZT TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY – ADÓSZÁM: 19666275-1-43

